

Sygn. akt I C 201/13

WYROK WSTĘPNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Dubrowski

Protokolant: Justyna Dyka

na rozprawie po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2014 r. w Zgorzelcu sprawy

z powództwa **J. S.**

przeciwko **K. G. i A. W.**

o zadośćuczynienie

uznaje roszczenie powoda J. S. przeciwko pozwanym K. G.
i A. W. za usprawiedliwione co do zasady.

Sygn. akt I C 201\13

UZASADNIENIE

Powód J. S. wniósł pozew przeciwko K. G. i A. W. o zapłatę kwoty 20 000,00 zł, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29-03-2012 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 15-09-2011 r. wchodząc do księgarni (...) znajdującej się w budynku przy ul (...) w B., potknął się na nierówno położonej kratce ściekowej i upadł, doznając urazu prawej nogi. Przyczyną wypadku było nienależyte utrzymanie ciągu pieszego w obrębie nieruchomości. Współwłaścicielami budynku i współużytkownikami gruntu są pozwani K. G. i A. W. po 1/2 części. Wskazał, że na pozwanych jako współwłaścicielach nieruchomości ciążył obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa kupującym, podczas korzystania z ciągu pieszego.

Pozwany K. G. w odpowiedzi na pozew (k.52-58) wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wykluczył swoją i drugiej pozwanej odpowiedzialność za skutki upadku powoda co do zasady kwestionując potknięcie powoda na nierównej kratce jako przyczynę upadku.

Pozwana A. W. udzieliła swojemu bratu pozwanemu K. G. pełnomocnictwa do reprezentowania jej w przedmiotowym procesie[k.74].

W dalszych pismach zgłosili także zarzuty do wskazanych w pozwie skutków wypadku domagając się przeprowadzenia dowodu z opinii lekarskich.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód J. S. w dniu 15-09-2011 r. w B. szedł opłacić rachunki do agencji pobierania opłat, która mieści się w księgarni (...) znajdującej się w budynku przy ul (...) w B.. W tym czasie żona powoda poszła do pobliskiego sklepu spożywczego na zakupy. Powód schodząc po stopniach potknął się, i następnie stanął na rant kratki ściekowej i upadł obok drzwi wejściowych do księgarni. (...) punktu opłat, dwie panie, które tam pracowały E. G. i J. R. wybiegły i wezwały pomoc.

Powodowi spuchł staw skokowy. Panie podały mu krzesło, wezwane zostało pogotowie, które zabrało powoda do szpitala. Na pogotowiu powiedziano powodowi, że mam złamany staw skokowy prawej nogi. Założono mi gips na nogę. Po nim zdjęto mi gips i założono mu szynę.

[dowód : zeznania świadków E. G. k. 83v, T. S. k 83v-84, twierdzenia powoda k. 81v-82, karta medyczna powoda k 26,27, dokumentacja fotograficzna miejsca zdarzenia k. 9-12,54-58,93]

Współwłaścicielami budynku i współużytkownikami gruntu są pozwani K. G. i A. W. po 1/2 części. Pozwani wynajmują lokale w budynku innym przedsiębiorcom między innymi Panu R. K. prowadzącemu Księgarnie (...). Lokal wynajmowany na księgarnie znajduje się w suterynie poniżej poziomu drogi i chodnika. Zgodnie z zawartą umową najemca nie ma obowiązku dbania o teren poza lokalem należący do nieruchomości pozwanych.

[dowód : zeznania świadka R. K. k.82v-83, odpis księgi wieczystej nieruchomości k 13-23, wypisz rejestru gruntów i mapa k. 24,25, umowa dzierżawy k.87-89]

Do lokalu wchodzi się poprzez schody prowadzące od chodnika poprzez podjazd do drzwi budynku. Cały ciąg pieszy od linii chodnika znajduje się na nieruchomości pozwanych. W ciągu komunikacyjnym w najniższym punkcie obniżenia, w odległości 132 cm od wejścia do lokalu znajduje się odwodnienie liniowe pokryte kratą metalową o wymiarach 39X 312 cm. Schody terenowe pięciostopniowe mają szerokość stopni od 46-48 cm. Wysokości stopni są różne i wynoszą 14,50 cm -14,00 cm -14,00 cm – 12,50 cm -20,00 cm. Krata odwodnienia przy schodach wystaje 5mm nad poziom złuszczonej nawierzchni betonowej, a od strony księgarni jest 15 mm poniżej płytek ceramicznych wyłożonych przed lokalem. Lewy górny róg odwodnienia patrząc przodem do księgarni położony jest w odległości 46 cm od linii schodów.

[dowód : opinia pisemna i ustna biegłego L. T. k.133-149190-197,201v-202v,238-239v- ,dokumentacja fotograficzna miejsca zdarzenia k 9-12,54-58,93]

Istniejący stan ciągu komunikacyjnego nie spełnia zasad dobrej sztuki i praktyki budowlanej i bezpieczeństwa dla użytkowników stwarzając zagrożenie potknięcia się podczas użytkowania na uskokach terenowych. Wysokość stopni i umocowanie kratki odpływowej narusza także przepisy budowlane.

[dowód : opinia pisemna i ustna biegłego L. T. k.133-149190-197,201v-202v,238-239v- ,dokumentacja fotograficzna miejsca zdarzenia k 9-12,54-58,93]

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie:

dokumentów, zeznań świadków twierdzeń powoda oraz opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa L. T. [k.133-149190-197,201v-202v,238-239v] oraz przedłożonej przez strony dokumentacji fotograficznej miejsca zdarzenia [k 9-12,54-58,93]. Pozwani zgłaszali zarzuty do opinii biegłego, ale były one bezzasadne, gdyż biegły w sposób rzeczowy i jasny uzasadnił podstawy swoich wniosków. Wbrew zarzutom pozwanych sąd podzielił pogląd biegłego, że stopnie schodów nie powinny mieć różnej wysokości i to w stopniu znacznym. W istniejące odwodnienie nie powinno być 15 mm poniżej poziomu płytek tworząc miejsce, w którym może dochodzić do potknięć. W tym przypadku przedostatni stopień ma wysokość 12,5 cm, natomiast ostatni stopień ma wysokość aż 20 cm. Od ostatniego stopnia w odległości około 46 cm była umieszczona kratka ściekowa nieprawidłowo zainstalowana. Taki układ stwarza zagrożenie dla osób schodzących, w szczególności poprzez zejście z małego stopnia na wyższy stopień i w małej odległości jednego kroku, stanięcie na kratkę ściekową może doprowadzić do upadku osoby.

Sąd, zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie sporne były zarówno odpowiedzialność pozwanych co do zasady jak również zakres uszczerbku na zdrowiu jak i krzywda jakiej doznał powód. Ustalenie uszczerbku i krzywdy wymagać będzie przeprowadzenia dowodów z opinii co najmniej dwóch lekarzy różnej specjalności z czym będą związane dalsze koszty postępowania. Za racjonalne sąd uznał wydanie wyroku wstępnego w trybie art. 318 §1 k.p.c. co do samej zasady albowiem do tej pory proces był skoncentrowany na okolicznościach związanych na ustaleniu czy pozwani ponoszą

odpowiedzialność za upadek powoda w dniu 15-09-2011r na terenie ich nieruchomości. W przypadku negatywnej oceny bezcelowe byłoby przeprowadzenia kolejnych dowodów celem ustalenia zakresu uszczerbku na zdrowiu jak i krzywda jakiej doznał powód.

Powództwo powoda należy uznać za usprawiedliwione co do zasady przeciwko pozwanym K. G. i A. W.

Podstawę materialnoprawną roszczenia powoda stanowił art. 415 k.c., który przewiduje oparcie odpowiedzialności sprawcy szkody na zasadzie winy. Jedną z przesłanek warunkujących odpowiedzialność deliktową jest zdarzenie sprawcze, czyli zarówno działanie jak i zaniechanie, które polega na tym, iż osoba na której ciąży obowiązek czynnego działania nie wykona tego obowiązku. Zaniechanie pozwanych polegało na niewłaściwym utrzymaniu ciągu pieszego do lokalu handlowego w ich nieruchomości. Obowiązek utrzymania w prawidłowym stanie technicznym urządzeń infrastruktury budowlanej i budowli wynika z prawa budowlanego Ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. (Dz.U.2013.1409 j.t.) w szczególności rozdziału 6 –o tytule utrzymanie obiektów budowlanych art. 61-72. W art. 61 cyt. ustawy jednoznacznie wskazano, że Właściciel lub zarządca obiektu budowlanego jest obowiązany:

1) utrzymywać i użytkować obiekt zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 5 ust. 2;

2) zapewnić, dochowując należytej staranności, bezpieczne użytkowanie obiektu w razie wystąpienia czynników zewnętrznych oddziałujących na obiekt, związanych z działaniem człowieka lub sił natury, takich jak: wyładowania atmosferyczne, wstrząsy sejsmiczne, silne wiatry, intensywne opady atmosferyczne, osuwiska ziemi, zjawiska lodowe na rzekach i morzu oraz jeziorach i zbiornikach wodnych, pożary lub powódzie, w wyniku których następuje uszkodzenie obiektu budowlanego lub bezpośrednie zagrożenie takim uszkodzeniem, mogące spowodować zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, bezpieczeństwa mienia lub środowiska. W doktrynie wyjaśniono, że stosownie natomiast do treści art. 5 ust. 2 zasady, które muszą być przestrzegane podczas użytkowania i utrzymywania obiektu budowlanego, przewidują, iż obiekt budowlany musi być użytkowany w sposób zgodny z jego przeznaczeniem i wymaganiami ochrony środowiska, a także utrzymywany w należyłym stanie technicznym i estetycznym, tak aby nie doszło do nadmiernego pogorszenia jego właściwości użytkowych i sprawności technicznej, w szczególności w zakresie związanym z wymaganiami, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1–7. Przepisy ustawy nie definiują, co należy rozumieć przez zwrot „niedopuszczenie do nadmiernego pogorszenia właściwości użytkowych i sprawności technicznej obiektu”. W tej sytuacji można przyjąć, że odpowiednie działania prowadzone w tym względzie przez podmioty określone w tym przepisie, oparte na normach techniczno-budowlanych i zasadach wiedzy technicznej, powinny zapewnić użytkowanie obiektu w okresie przewidzianym w projekcie budowlanym i podczas budowy obiektu, przy spełnieniu wymagań określonych w art. 5 ust. 1. Dotyczą one zwłaszcza zapewnienia bezpieczeństwa konstrukcji i pożarowego, odpowiednich warunków higienicznych i zdrowotnych, ochrony środowiska oraz ochrony przed hałasem i drganiami, a także oszczędności energii i odpowiedniej izolacyjności cieplnej przegród. Wymagania te powinny zostać zapewnione w projekcie budowlanym oraz podczas wykonywania obiektu budowlanego w sposób określony w przepisach, zwłaszcza techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej (por. E. Janiszewska-Kuropatwa (w:) Prawo budowlane. Komentarz, red. Z. Niewiadomski, Warszawa 2009, s. 608–609). Przy czym zgodnie z art. 3 pkt 1 przez obiekt budowlany należy rozumieć budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi, budowlę stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami oraz obiekt małej architektury. Oznacza to, że obowiązki określone w art. 61 dotyczą także urządzeń budowlanych, i to niezależnie od tego, czy na ich budowę należało uzyskać pozwolenie na budowę, dokonać zgłoszenia, czy też nie wymagały one ani pozwolenia na budowę, ani zgłoszenia (por. wyrok NSA z dnia 6 czerwca 2008 r., II OSK 139/07, (...)).

Przeprowadzona opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa L. T. [k.133-149190-197,201v-202v,238-239v] wykazała, że w dacie zdarzenia stan techniczny schodów i odwodnienia stanowił zagrożenie dla bezpieczeństwa osób z niego korzystających. Przepisy prawa budowlanego wymagają aby wszelkie urządzenia uzbrojenia terenu instalacji podziemnych powinny być w płaszczyźnie chodnika [§ 294 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12-04-2002 r. warunki techniczne dla budynków i ich usytuowania w „Dziale VII. Bezpieczeństwo Użytkowania”]. Z zasad prawidłowej sztuki budowlanej wynika nakaz aby stopnie schodów miały jednakową wysokość. Sąd podzielił w pełni pogląd biegłego podkreślając za nim, że kumulatywne występowanie czynników zagrożenia jakimi są nieprawidłowe

wysokości stopni, a zaraz po tym nieprawidłowe umocowanie kratki odwodnienia powodują znaczny wzrost ryzyka nie pożądanego zdarzenia. Do wypadków zazwyczaj dochodzi przy występowaniu co najmniej kilku czynników ryzyka w jednym miejscu.

Pozwany K. G. jako podmiot prowadzący działalność gospodarczą polegającą na wynajmie lokali powinna dochować należytej staranności o której mowa w art. 355 § 2 kc, aby zapewnić klientom bezpieczeństwo. Zaniechanie jej było zawinione, wina miała charakter niedbalstwa, a pomiędzy zaniechaniem, a szkodą wyrządzoną powodowi zachodził adekwatny związek przyczynowy w rozumieniu art. 361 § 1 kc.

W ocenie Sądu nie zostały spełnione przesłanki ekskulpujące na podstawie art. 429 k.c. Zgodnie z tym przepisem – kto powierza wykonanie czynności drugiemu, ten nie jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej mu czynności, jeżeli wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności. Z treści umowy łączącej pozwanego z najemcą nie wynika obowiązek najemcy utrzymania infrastruktury budynku poza lokalem w postaci schodów zewnętrznych i podjazdu.

Sąd uznał za niewykazane zarzuty pozwanych, że przyczyną wypadku było co innego niż stan schodów i odwodnienia. Po pierwsze pozwani nie wskazali takiej innej przyczyny po drugiej opis zdarzenia wskazany przez powoda pozostaje w pełnej korelacji z ustalonymi przez biegłego nieprawidłowościami infrastruktury nieruchomości pozwanych. Powód jednoznacznie wskazywał, że schodząc po schodach stracił równowagę i stając na uskok kratki upadł.

Pozwani zgodnie z art. 444 k.c. w związku z art. 445 k.c. ponosząc odpowiedzialność za skutki tego upadku zobowiązani są do zapłaty na rzecz powoda stosownego zadośćuczynienia, którego wysokość ustalona zostanie po przeprowadzeniu dalszego postępowania dowodowego.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec, jak w sentencji wyroku.